

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

آزاد ل.

۳۰ دسمبر ۲۰۱۲

جهاد و غنیمت در ادیان ابراهیمی

بخش دوم

برای بررسی جزئیات و تفکیک عمده بین جهاد و قتال، خوانندگان گرانقدر را به خواندن آیاتی در سوره‌های ذیل زحمت می‌دهم (سوره توبه آیات ۷-۱۴ و ۳۶-۱۲۳) (سوره محمد آیات ۴-۶ و ۲۰-۲۴) (سوره نساء آیات ۷۴-۷۶) (سوره انفال آیات ۱۷-۲۹ و ۳۹ و ۶۵ و ۶۶) (سوره نساء ۷۶-۷۸-۸۴) (سوره بقره آیات ۲۱۶ و ۲۱۷ و ۲۱۸ و ۱۹۴، ۲۴۴) (سوره صف آیات ۱۰-۱۳) (سوره حدید آیت ۱۰)

سلسله فتوحات با شبیخون‌های ساده بدون اندیشه جهان‌کشائی اسلامی توسط اعرابی آغاز شد که ما به خطا آنان را رزمندگان اسلام می‌خوانیم زیرا در آن هنگام بخش اعظم این رزمندگان هنوز در بت پرستی پیشین خود پا بر جا بودند. در باره تر کیب سپاهیان خالد بن ولید اطلاعات ما چندان زیاد نیست ولی کلیه اسناد موجود نشان می‌دهند که شمار مسلمانان اصیل یعنی آنهایی که همراه خالد از مدینه آمده بودند، در این سپاه بسیار محدود بود به طوری که حتا ده در صد از مجموع نفرات را شامل نمی‌شد بیشتر اعرابی هم که زیر پرچم اسلام گرد آمدند به در آمد های فراوانی که به ایشان عرضه می‌شد دلپسته بودند و برای گرد آوری آن‌ها می‌کوشیدند در میان ایشان کسانی که بتوان آن‌ها را مسلمانان پرهیز کار خواند جز گروهی که فرا خوانده می‌شدند و بر گناه خویش می‌گریستند کسی نبود بیگمان آرزوی غنیمت انگیزه پر توانی در گسترش اسلام بوده است پیامبر نیز بدان آگاه بود که سر بازان خود را با وعده در آمد های فراوان از قبیل آنچه در سوره فتح به جنگجویان نوید داده شده است به خروش می‌آورد. گاهی که ما داستان غزوات محمد را می‌خوانیم از حصه های کلان اموال غارتی و بردگان اسیری که از این جنگها به دست آمده بودند در شگفت می‌مانیم.

برترین انگیزه‌های که تازیان را به گشودن کشورها برانگیخت چنانکه لئو نه کانتانی در (سالنامه های اسلام) نشان داده است آزمندی مادی بود که این سعد نمونه‌های متعددی از آن را در (طبقات) خویش ارائه کرده است. در همان دوره ابتدائی بعد از محمد گفته شد که امروز دنیا نیز به اندازه آخرت ما را به خود کشیده است. آن گنج‌ها که از کشور کشائی‌ها و غارت‌ها انباشته می‌شد دیگر برای آن فراهم می‌شد، کشور کشایان در درجه اول دارای‌های سرشاری را که به سوی شان سرازیر شده بود برای خوشگذرانی خودشان می‌خواستند نه برای آخرت. از سهل

شوشتری صوفی نام آور نقل کرده‌اند که (نادرست است که آدم زهد را در دوری از زنان بجوید زیرا که پیشوای نیایشگران پیامبر بود که خودش زنان را بسیار دوست می داشت) و از پارسای بزرگ عبدالقادر گیلانی مثال آورده می شود که او ۹۴۱ فرزند بود. عبدالوهاب شعرانی ثواب مجامعت را با نماز خواندن برابر می دانست و طبقات سیکی دعای آن پارسای را در خانه کعبه نقل می کرد که از خداوند می خواست به وی توانائی آن دهد که صبح تا شام قرآن بخواند و شام تا صبح با زنان مقاربت کند.) مسیحیان و یهودیانی که در بیرون از شبه جزیره عربستان می زیستند به این باور بودند که برای رزمندگان عرب میان قرآن و شمشیر انتخاب ثالث بسیار مطلوبتری نیز وجود داشته و آن جاذبه (غنیمت) بوده است به خصوص وقتی که این تحصیل غنیمت نه تنها به صورت اجازه ای بلکه به صورت حقی مشروع برای آنان منظور شده باشد. اعراب بادیه نشین از بادیه های بی ثمر و علف شان به اراضی سر سبز و حاصلخیز بیرون عربستان کشانیده شدند دلیلش بسیار بیشتر از تعصب مذهبی انگیزه های مادی بود. دور نمای زندگی بهتری در دنیای دیگر بیگمان برای کسانی از آنان دور نمای پر جاذبه بود. ارزیابی های مربوط به عوامل مختلف جهانکشانای اسلامی که در دوران معاصر از جانب محققان بسیار سر شناس به صورت گسترده ای مورد تحلیل قرار گرفته است برای خود تاریخ نویسان مسلمان نیز در قرون اولیه اسلامی امری نا شناخته نبود چنانکه بلاذری، دقیقترین وقایع نگار فتوحات عرب در فتوح البلدان خود تصریح می کند که ابوبکر در مورد گرد آوری قواء برای حمله به شام به مردم مکه و طایف و یمن و نیز اعراب نجد و حجاز نوشت که در امر آمادگی برای جهاد اسلامی شتاب کنند زیرا غنایم فراوانی در انتظار آنهاست. شعری از ابو تمام شاعر معروف دوران صدر اسلام خطاب به یکی از رزمندگان عرب همچو فکری را در آن زمان به خوبی منعکس می کند (نه! تنها به خاطر بهشت نبود که تو زندگی بادیه نشینی را کنار گذاشتی و به سراغ شمشیر زنی رفتی. به خاطر این بود که این شمشیر زنی نان و خرما می فراوانتری را نصیب می کرد) (ابو تمام الطائی شاعر نامی آغاز قرن سوم هجری (۱۹۰-۲۲۸) که او را «نبی اللهی الشعر» لقب داده بودند سراینده «حماسه آبی تمام» که چندین بار در لکنهو، قاهره و بیروت به چاپ رسید)

جنگجویان عرب که فتوحات اسلامی را آغاز کردند تقریباً به طور انحصاری از بدویانی تشکیل شده بودند که در دوران زد و خورد های آن دوره به قبایل شکست خورده تعلق داشتند و پس از شکست خود در برابر نیرو های اعزامی حکومت مدینه به طور داوطلبانه در سپاهی که این حکومت برای جنگ در بیرون از سرحدات عربستان جمع آوری می کردند، عضویت جستند چنین افرادی که چند ماه پیش علیه اسلام جنگیده بودند نمی توانستند یک شبه تبدیل به سلحشوران از جان گذشته آئین تازه شده باشند آنچه واقعاً آنان را به شرکت در جنگ های تازه تهاجمی برمی انگیزت عشق به غارت و غنیمت بود که این بار مجوز شرعی نیز دریافت داشتند(نقل از کتاب ۱۴۰۰ سال نوشته داکتر شفا) و حال توجه به آیاتی قرآنی در این زمینه باید نمود:

سوره بقره آیت ۲۱۶: (جهاد در راه خدا بر شما مقرر شده در حالی که برای تان نا خوش آیند است چه بسا چیزی را خوش نداشته باشید حالان که خیر شما در آن است و یا چیزی را دوست داشته باشید حالان که شر شما در آن است و خدا می داند و شما نمی دانید.)

بسیاری از آیات قرآن مسلمان را به جهاد امر نموده و بدو گونه پاداش تشویق می شوند: یکی پاداش آخرت (بهشت و باکره های آن) دوم غنیمت هائی که از چپاول دارائی های دشمن به دست می آورند. این دو نوع پاداش طی آیت های قرآنی به آنها (مژده) داده می شود

سوره نساء آیت ۴ (آن ها که زندگی دنیا را به آخرت فروخته اند باید در راه خدا پیکار کنند و آنکس که در راه خدا

پیکار کند و کشته شود یا پیروز گردد پادشاه بزرگی به او خواهیم داد)

سوره توبه آیت ۱۱۱ : خداوند از مؤمنان جانها و اموال شان را خریداری می کند که (در برابرش) بهشت برای آنان باشد (به اینگونه که) در راه خدا پیکار می کنند. می کشند و کشته می شوند این وعده حقی است بر او که در تورات و انجیل و قرآن ذکر فرموده و چه کسی از خدا به عهدش وفادار تر است. اکنون بشارت باد بر شما با داد و ستدی که با خدا کرده‌اید و این پیروزی بزرگی (برای شما) است

سوره توبه آیت ۳۸ : ای کسانی که ایمان آورده‌اید چرا هنگامی که به شما گفته می‌شود به سوی جهاد در راه خدا حرکت کنید سنگینی بر زمین می‌کنید (و سستی به خرچ می‌دهید) آیا به زندگی دنیا به جای آخرت راضی شده‌اید؟ این که متاع زندگی دنیا در برابر آخرت چیز کمی بیش نیست

در اسلام غنیمت‌گیری از مسایل خیلی مهم بوده و در آیات ۲۱۲-۲۴۵ **سوره بقره - سوره انفال آیات ۱-۴۱- و ۶۹ سوره فتح آیات ۱۹ و ۲۱ سوره حشر آیات ۶ و ۱۰ سوره ممتحنه آیت ۱۱** و اضحاً هدایاتی راجع به غنایم می‌بینیم. در سوره انفال ترتیب تقسیم غنایم دقیقاً تشریح شده است. سرداران اسلام قبل از هر جنگی این سوره را برای جندیان خود می‌خواندند تا شور و حرارت آنان را بر انگیزند. در یکجا اکیداً توصیه شده است که مؤمنین فرصت را از دست ندهند و برای کسب غنیمت عجله کنند (خداوند کسب غنایم را به شما وعده داده است و بر شماست که بر آن شتاب کنید) **سوره فتح آیت ۲۰**

در زمان جهاد در اسلام اسیر گرفتن زنان و کودکان به عنوان غنیمت جنگی مجاز است حتی زنان شوهر داری که هم در این جنگ‌ها گرفته می‌شوند می‌توانند به مالکیت مردان عرب در آیند (**سوره نساء آیت ۲۴**) اکنون بد نخواهد بود تا نظری مختصر بر این وحشیگری‌های عرب و غنیمت‌های جنگی شان بیفزائیم:

در حمله این طایفه وحشی بر سیستان که توسط ربیع بن زیاد سردار عرب انجام شد ربیع بعد از کشتار زیاد اهالی سیستان امر نمود تا از اجساد کشته شدگان صدری بسازند یعنی اجساد را روی هم بینارند و ربیع وحشی بر بالای آنها بالا شده بر آنجا نشست. قرار شد هر سال از سیستان هزار هزار یک میلیون) در هم بر امیرالمؤمنین دهند با هزار غلام بچه و کنیز. اموال تاراج شدگی در جمله غنیمت به سرداران و جنگجویان عربی تعلق گرفت. (کتاب تاریخ سیستان ص ۳۷ تا ۸۰) در حمله اعراب به ری مردم شهر پایداری خوبی نمودند مغیره (سردار عرب) یک چشمش را در این اشغال از دست داد و مردم جنگیدند و پامردی نمودند و کشته شدند و آنقدر کشته شدند که کشته‌ها را نمی‌شد حساب نمود. **غنیمتی که خدا از ری نصیب مسلمانان کرد همانند غنایم مداین بود.** (تاریخ طبری ج ۵ ص ۱۹۷۵) در حمله به شاپور به خاطری که عبید سردار عرب زخمی شده بود مردم شهر را قتل عام نمودند و هر چیزی نقدینه و مال خانه‌های مردم بود، به **غنیمت** برده شد

در حمله به الیس خالد بن ولید نذر کرد که اگر در این جنگ غالب شود چنان مردم را بکشد که جوی خون از آنها جاری شود چون خالد غالب شد اسیران جنگی را گروه گروه می‌آوردند و در رود گردن می‌زدند. مغیره می‌گوید: که بر رود آسیاب‌ها بود و سه روز پیاپی با آب خون آلود قوت سپاه را که هجده هزار کس بود آرد کردند. کشته شدگان هفتاد هزار نفر بود (طبری ج ۴ ص ۱۲۹۱)

در شوستر سرداران عرب شهر را تار و مار نموده و اموال مردم را به غارت بردند. در حمله به نیشاپور **مسلمانان به قتل و غارت مردم پرداختند به طوری که در یک روز از صبح تا شام کشتند و غارت کردند و غنیمت گرفتند.**

در حمله به گرگان به رهبری سعد بن وقاص تمام اهالی شهر کشته شدند به جز یک نفر و **دارائی‌های آنها به شمول زنان غارت شد و جزء غنایم جنگی بود.**

پس از فتح استخر بار دوم در سال‌های ۲۸ تا ۳۰ هجری لشکری عظیمی از ماجراجویان عرب به رهبری عبدالله بن عامر، چهل هزار نفر باشندگان شهر کشته شدند و اموال آن‌ها **غنائم جنگی** بود

خلاصه این که در یهودیت، عیسویت و اسلام تجاوز به سر زمین دیگران برای گشایش و انبساط دین مورد نظر مجاز است!! کشتار در دیار دیگران و قتل عام مردم سر زمین‌های دیگر **باعث خوشنودی خدای ادیان ابراهیمی** می‌گردد و خداوند به خاطر این کشتار ها به شما جنت می‌دهد؟؟

زنها، فرزندان و اموال دیگران یعنی سر زمین‌های مورد تهاجم قرار گرفته بر شما حمله کنندگان و متجاوزین حلال بوده و ملکیت خاص شما می‌باشند

هر چه در این کشتار ها به دست آورید حق قانونی و شرعی شما خواهد بود و باعث خوشنودی خدای تان!!! تا می‌توانید به نام خدا خون بریزید، تجاوز کنید و هر چه گیر تان آمد مال خود شما است!! و شما از بهترین بنده ها خواهید بود

بنازم به این نوع دین!!؟؟ و پیروان آن . من خودم اگر تنهای تنها هم باشم ضد همچو دین و آئینی، ضد همچو خرافاتی تا پای جان خواهم رزمید؟؟ من نمی‌خواهم به دیگران تجاوز و ادعای دینداری نمایم!! نمی‌خواهم زن کسی دیگر، دختر کسی دیگر و ناموس دیگران مال من باشد چون خودم ناموس و وجدان دارم و از تجاوز دیگران هم بدم می‌آید حال اگر خدا خوش می‌شود یا ناراحت؟؟ به من ارتباطی ندارد.

شما چطور آخذها، حجة الاسلام و آیت الله‌ها، پروفیسور های اسلامی، داکتر های دینی، ملا و مولوی و چلی و طالب و صد ها هرزه ای دیگر؟؟

بگوئید اگر از همچو دینی خوش تان می‌آید؟؟ نشرمید؟؟